

א"ת פ"ש מטות

א – כל כלי שאפשר להעביר אותו בה, צריך לעשות כן כדי לטהר את הכלי (פרק ל"א פסוק כ"ג)

ב – הרגו אותו ישראל בחרב (פרק ל"א פסוק ח')

ג – ארץ שאותה ביקשו שניים וחצי השבטים (פרק ל"ב פסוק כ"ט)

ד – אחת הערים שאותה רצו שנים וחצי השבטים (פרק ל"ב פסוק ג')

ה- פעולה שעשה האב כדי שביתו תתחרט על מה שנדרה (פרק ל' פסוק ו')

ו – "עטרות" _____
_____ " (פרק ל"ב פסוק ג')

ז – מתכת יקרה שהביאו הלוחמים, ומשקלה היה 16750 שקל (פרק ל"א פסוק נ"ב)

ח – כינוי ליוצא לפני המחנה (פרק ל"ב פסוק כ"א)

ט – מבנים מבוצרים שהרסו ישראל במדיין (פרק ל"א פסוק י')

י – בצידו המזרחי רצו להתנחל שניים וחצי השבטים (פרק ל"ב פסוק ה')

כ – אחד הבודדים שעלה ממצרים ויכנס לארץ (פרק ל"ב פסוק י"ב)

ל – שומרי משכן ה' שיקבלו חלק משלל המלחמה (פרק ל"א פסוק ל')

נ – כבש את קנת ואת האזור, וקרא לעיר על שמו (פרק ל"ב פסוק מ"ב)

ס – את ממלכתו נתן משה לשניים וחצי השבטים (פרק ל"ב פסוק ל"ג)

ע – סוג של מתכת שממנה היו כלים משלל המלחמה (פרק ל"א פסוק כ"ב)

פ – שם של עבודה זרה בממלכת מדיין (פרק ל"א פסוק ט"ז)

צ – סוג של תכשיט שנלקח ממדיין (פרק ל"א פסוק נ')

ק – ממקום זה נשלחו מרגלים לארץ ישראל וכשחזרו הפחידו את העם (פרק ל"ב פסוק ח')

ר – אחד ממלכי מדיין שהרגו ישראל (פרק ל"א פסוק ח')

ש – רכוש של האויבים הנלקח במלחמה (פרק ל"א פסוק י"א)

ת – קול החצוצרות בשעת היציאה לקרב (פרק ל"א פסוק ו')